

22.45x32.48	31	עמוד 16	א פ ו ק ט י מ ס	12/08/2012	33277900-1
הקריה האקדמית אונ - 22640					

המהדורה הישראלית

אוגוסט 2012 | גיליון 240 | מגזין חודשי | מחיר 15.90₪ | עותק לא למכירה

www.ETnews.co.il

פרופ' ירון זליכה,
לשעבר החשב הכללי,
מדבר על הבעיה האמיתית של
המשק הישראלי, על החיבור
למנהיגי המחאה ועל המלכודת
שהניחה להם הממשלה

16 עמוד

"בקיץ שעבר לא באמת הפגינו"

הכול מואר
סיוון בורוביץ'-יערי מאירה את אפריקה
בעזרת טכנולוגיה ישראלית **20**

מניות הבנקים - לאן?
התשובה טמונה במצב המשק
הישראלי בשנים הקרובות **6**

לרקוד עם אנג'ל
יניב במפגש עם רקדנית
אלופה מרמת גן **32**

33280522-5	12/08/2012	א פ ו ק ט י י מ ט	עמוד 16	32	19.99x30.34
הקריה האקדמית אונ - 22640					

ירון זליכה | ראיון מיוחד לציון שנה למחאה

"בקיץ שעבר לא באמת הפגינו"

שנה אחרי תחילת המחאה, פרופ' ירון זליכה, לשעבר החשב הכללי, אינו מרוצה מהמצב וחושש מהמקום שאליו הולכת כלכלת ישראל. "הממשלה ניצחה בקרב הזה, אבל סופם שהם יביאו את המשק הישראלי להפסיד במערכה כולה"

הוא מנסה להשפיע על החברה והכלכלה בישראל בדרכים "אקדמיות" יותר.

דוגמה לכך היא הרצאה שהעביר בטכניון ב-2009, והחלה לצבור תאוצה ויראלית באינטרנט לפני כשנה, כאשר הגיעה ליותר מ-150 אלף צפיות. זליכה דיבר בהרצאה בצורה חדה על מצב המשק הישראלי ועל השחיתות השלטונית הרבה בישראל. בהרצאה נוספת שנתן באוגוסט 2011 הוא הציג את פתרונותיו למשבר הכלכלי-חברתי. למה לא נהיית מעורב יותר? למה לא התחברת למובילי המחאה ועזרת להם?

"ניסיתי, אולי לא בהצלחה, ללכת על הקו הדק של בין לסייע למחאה בידע ובכלים שאני מאמין שצריך ליישם כדי להבריא את המשק והחברה הישראלית, אבל מצד שני, לא להיות חלק מראשי המחאה. מדוע? אני מתרחק מפוליטיקה. אני לא רוצה לחזור לפעילות ציבורית פורמאלית ומסרי דרת. אני חושב שחלק ניכר מכוחי טמון בעובדה שאין לי אג'נדה פוליטית..."

"האמנתי שראשי המחאה יהיו יותר אינטלי-גנטים בשביל להקשיב וליישם ההצעות. במידה מסוימת בלבד הם גם נעזרו, אבל במידה רבה לא. בחודשים האחרונים, חלק מראשי המחאה מתייעצים איתי באופן שוטף, דיסקרטי. אבל הם לא מאוחדים, אתה מדבר עם חלק מהאנשים, עם חלק מהתנועות. ובצורה הזאת יכולת ההשפעה, לצערי, היא קטנה".

אין תחרות הוגנת

זליכה לא הצליח להשתלב ב"ועדת ספיבק יונה", ועדת מומחים שמייצעת לראשי המחאה הוא נקלע למחלוקות מקצועיות עמה. המומחים בוועדת ספיבק יונה מזוהים כולם עם השמאל הכלכלי, דוגלים בהרחבת התקציב, הגברת המי-עורבות של המדינה בכלכלה ועוד.

עמדותיו הכלכליות של זליכה מורכבות יותר. מצד אחד הוא מזוהה כקפיטליסט הדוגל בכלכלה חופשית, אולם מנגד הוא תומך בהתערבות של המדינה בשוקים השונים כדי לאפשר תחרות שווה. זליכה מאמין כי שוק חופשי אמיתי יכול להיות רק במצב שבו יש במשק מספיק שחקנים חזקים ושווים בכוחם. כאשר נוצר מצב שבו יש מספר שחקנים קטן אשר צובר כוח גדול מידי (כמו המונופולים הגדולים), עקרונות השוק

המשך בעמוד הבא

שלושה חודשים לקחתי את הילדים שלי עם שומרי ראש לגן הילדים, כי איימו על חיינו ועל חיי ילדינו. אני לא זוכר את הציבור עומד מפגין. אני לא זוכר אותו מפגין למען שלומו של חשב כללי ששומר על קופתו"

בתפקידו הוא קצר שבחים מצד רבים ואף קיבל את אות "אביר שלטון החוק" מהתנועה לאיכות השלטון. מנגד, הוא קנה לעצמו אויבים וספג ביקורת רבה, אפילו מחבריו באוצר, על כך שהוא "טהרן" מידי ומסמל את שלטון הפקידות בישראל. ריבוי המאבקים הוביל לכך ששר האוצר דאז, רוני בר און, ביקש לסיים את כהונתו של זליכה, על אף שהקדנציה שלו טרם הסתיימה. אך מבקר המדינה הוציא בצעד חריג, צו מיוחד כדי למנוע את הפיטורין. לבסוף, לאחר מאבק עיקש, החליט זליכה להתפטר מתפקידו בנובמבר 2007 וחזר לאקדמיה, משם הוא מנסה להשפיע בדרכים אחרות.

מיעץ למנהיגי המחאה

אני פוגש את זליכה (42) במשרדו בקריה האקדמית אוננו. מקום שקט ופסטורלי, צנוע ומעוצב בקפידה. נראה כמו המקום הרחוק ביותר בעולם ממשרד האוצר בירושלים, שם העביר את כהונתו הסוערת כחשב הכללי. היום הוא מחויך ונינוח. משקיף על הדברים מנקודת מבט אקדמי מית ומפוכחת בתפקידו כדיקן בית הספר למנהל עסקים. מאז שסיים את תפקידו במשרד האוצר

מאת גלעד סלונים, אפוק טיימס

לפני שש שנים פנה לממשלה איש העסקים יוסי מימן וביקש מהממשלה שתבטח את העסקה לרכישת צינור הגז המצרי (שהיה עד לאחרונה אחד ממקורות האנרגיה המרכזיים של ישראל). החברה הממשלתית שמטפלת בזה אישרה את הבקשה; התכנסה גם הוועדה שמטפלת בזה וגם היא אישרה את הבקשה. הם הלכו למשנה לחשב הכללי וגם הוא אישר את הבקשה. באים אלי לחתום. אני לא מוכן", מספר פרופ' ירון זליכה.

"בא אלי יוסי מימן. למה אתה לא מוכן? הוא שואל. אמרתי לו, תשמע, מוכאריק בן שמונים. עוד שנתיים-שלוש הוא לא יהיה פה. אלוהים יודע מה יקרה. מלבד זה, אם הממשלה נותנת ערבות לעסקה הזאת, המשמעות הכלכלית היא שהממשלה קנתה את הגז ושלמה עליו. כי יש ערבות. אבל הגז לא סופק לנו. זה רק ייצור תמריץ גדול יותר למצרים לא לספק את הגז. אני לא יכול לחתום לך על זה.

"אם הייתי חותם על זה, עכשיו הייתה קמה ועדת חקירה והממשלה הייתה משלמת אולי שני מיליארד דולר. מאיפה היו לוקחים את הכסף? מכסף הבריאות ופנסיות. היו אומרים: 'איפה המפגר הזה שחתם על הערבות? באו נתלה אותו, ניתן לו איזה כדור בראש', נכון? קיבלתי החלטה אמיתית. רבתי איתו. הוא עד היום לא מדבר איתי. 'מישהו בא ואומר שמגיע לי ציון לשבח? לא. אתה יודע כמה החלטות כאלה קיבלתי בתפקידי? אפילו את הציון לשבח הקטן הזה אתה לא מקבל, אבל על כל טעות יורים בך".

חמש שנים עברו מאז הגיע פרופ' ירון זליכה לכותרות הראשיות. חמש שנים שבמהלכן בחר לתפוס מרחק פיזי מהביצה הפוליטית שממנה נכ"ו, והוציא לאור ספר שבו האשים את התנהלותה הכספית של ממשלת ישראל בשחיתות ובבזבזנות, להתחבר למנהיגי המחאה ולייעץ להם.

לתודעה הציבורית הוא הגיע במהלך כהונתו רווית המאבקים כחשב הכללי, תפקיד מפתח בניהול נכסי המדינה ותקציבה. הוא מונה לתפקיד ב-2003, ביצע שורה ארוכה של רפורמות, ומיצב את עצמו כלוחם בקשרי הון שלטון ובשחיתות השלטונית. השיא היה כאשר האשים את אהוד אולמרט בהטיית המכרז להפרטת בנק לאומי, בעת שכיהן כשר האוצר וטיפל במכרז.

22.93x33.06	33	16	עמוד	א פ ו ק ט י י מ ס	12/08/2012	33277912-4
הקריה האקדמית אונ - 22640						

קובי קלמבוץ

33277918-0	12/08/2012	א פ ו ק ט י י ח ט	עמוד 16	34	19.92x29.58
הקריה האקדמית 111 - 22640					

לצורך הדוגמה, כדי שנסביר, נניח שרכב ממוצע עולה 45 אלף שקל, המיסוי הוא בערך 55 אלף שקלים. הגענו בסכום כבר למאה. והיבואנים מרסיפים עוד עשרים אלף שקל רווח, נניח שאלה הם המספרים. אז אם המחירים ירדו ב-10 אלף שקל, המשמעות היא שהיבואנים חתכו את רווחיהם בחצי. זה משמעותי מאוד".

מה המשמעותי ביותר מההמלצות שצריך להיות מיושם?

"יש שתי המלצות חשובות מאוד. אחת, פיצול יבואנים, קרי, אותם אוליגופולים (שחקנים מעטים השולטים בשוק) שצברו נתח שוק משמעותי ומחזיקים בכמה מותגים באופן בלעדי, גם מזדה וגם פורד, לצורך הדוגמה. אני לא מדבר על יבואנים קטנים, שוליים שמחזיקים בכמה מותגים, זה לא מפריע, מי שהוא קטן לא מסוגל להגביל את השוק ולפגוע בו. אבל יש כמה יבואנים גדולים שמחזיקים בכמה מותגים. חייבים לפצל אותם. ההמלצה השנייה שהיא מאוד רלוונטית, היא טיפול במערכת הקשרים שבין ענף הליסינג לבין היבואנים שמייצרת מה שאנחנו בשפה המקצועית קוראים לו 'התאמה אליגופוליסטית' שנועלת את השוק (תיאום מחירים בין יצרנים באמצעות גורם שלישי). הם כמו קרטל, רק חוקי".

"כמובן שרוב ההתנגדות של היבואנים מתמקדת באותן שתי המלצות. השר כך הודיע שהוא מאמץ את חמישים ההמלצות האחרות. רק, אין מה לעשות, זה לא הרוב קובע, אלא האיכות קרבת. הוא עדיין שוקל. הוא כבר שלושה חודשים שוקל את שתי ההמלצות האלה. אני חושב שהגיע הזמן שהוא יקבל החלטה ויעמוד במחירה. קרי, היה והוא יחליט לאמץ את ההמלצות, הוא יספוג את האש מהיבואנים ויצטרך להתמודד איתם... היה והוא יחליט לדחות את שתי ההמלצות, הוא יספוג את האש מהציבור ויתמודד איתו".

זה משהו שפוליטיקאים לא כל כך אוהבים לעשות

"אני חושב שזה תפקידו של הציבור להעמיד אותם במקום הזה. הבעיה היא ברגע שהציבור אומר: 'אני מפגין, ארבע מאות אלף איש, אבל בסקר אני לא מוריד אפילו מנדט אחד מהממשלה'".

כמה כסף מתחנא במנזר הציבורי

זליכה עשה שורה של פעולות בתפקיד החשב הכללי שהביאו, לדבריו, לחיסכון של כעשרה מיליארד שקל בבסיס התקציב, סכום כסף לא מבוטל. אולם לדעתו יש עוד סכומים גדולים שהולכים לאיבוד כל שנה בתוך תקציב המדינה עקב ניהול לא נכון.

למה לא מצליחים לחסוך יותר?

"כל מהלך של חיסכון פירושו ריב עם מי שקיבל עד היום את הכסף. כאשר עזבתי החליף אותי חשב כללי. אדם מכובד מאוד. בנאום הפתיחה שלו להנהלת החשב הכללי ולחשבים הוא אמר: 'אני משנה את המדיניות שהייתה פה עד היום. אני נוקט במדיניות של שלום עולמי. אני לא רוצה שתריבו עם אף אחד'. רק מה? מי ששומר על הקופה הציבורית ואמור להביא למקסימום את החיסכון ממנה, לא יכול להרשות לעצמו לא לריב עם כל העולם. או שאתה שומר על הקופה ואתה הופך להיות הרמות הלא מאוד אהודה בממשלה. או שאתה בשלום עולמי. תראה מה קרה לתקציב בחמש שנים האחרונות. כמה הוא גדל. האם אתה באמת חושב שכל הגידול בתקציב הזה הגיע לציבור?"

כמה כסף להערכתך באמת מבוזבז כל שנה במגזר הציבורי על חוסר יעילות?

"נכון ליום עזיבתי את התפקיד, במשרדי הממשלה בלבד, נותרו בטח עוד שניים, שלושה

הממשלה בוחרת בידועין לעשות את הדברים הנכונים לה, קרי, בעלי ההון. ומה המסר שהציבור מעביר לה? אפשר לדפוק אותנו, ואנחנו לא נצביע בקלפי נגד הממשלה, ולא נאיים עליה אפילו בסקר"

המונופולים הגדולים ולפגוע באינטרסים הכלכליים שלהם. "אני הייתי שם. אני יודע מה המחיר. ראשי הממשלה היום לא רוצים לשלם את המחיר". לשיטתו של זליכה הסיבה האמיתית לכך שהממשלה לא פועלת כדי לפתור בצורה מהותית את הבעיות במשק הישראלי קשורה דווקא לאדישות של האזרח הישראלי. "הציבור לא מעמיד לממשלה מחיר אלטרנטיבי על אי העשייה", הוא מסביר.

כלומר הממשלה בוחרת בידועין לעשות את הדבר הלא נכון, כי העם לא מספיק מגובש ומאוחד כדי לגרום לה לשלם על טעותה, וכי הממשלה מפחדת מהמחיר של מאבק מול הקבוצות החזקות במשק?

"אתה צודק, אבל אני אסביר את הדברים קצת יותר במדויק. הממשלה בוחרת לעשות את הדברים הנכונים לה ולא לציבור. זה לא שהיא בוחרת בידועין לעשות את הדברים הלא נכונים. היא בוחרת בידועין לעשות את הדברים הנכונים לה, קרי, בעלי ההון. הציבור מצדו לא מעניש אותם. אז מה המסר שהציבור מעביר? אפשר לדפוק אותנו, ואנחנו לא נצביע בקלפי נגד הממשלה. הציבור לא היה מוכן לאיים על הממשלה אפילו בסקר. סקרים שנעשו בלב המחאה, על רקע 450 אלף איש שהפגינו בכיכר המדינה, הראו שהממשלה לא מאבדת אפילו מנדט אחד מכוחה. מה הממשלה הבינה? שהציבור, או מבלף, או לא מבין, או מטומטם. או שלושתם יחד".

"רווחי היבואנים יחתכו בחצי"

נראה שיש בממשלה אנשים שמקשיבים לזליכה. שר התחבורה ישראל כץ פנה לזליכה כדי שיעמוד בראש ועדה שמטרתה להגביר את התחרויות בענף הרכב. הוועדה פרסמה 52 מסקנות בסוף אפריל שממתינות כרגע להחלטת השר. כשאני אבוא לקנות רכב בעוד שנה שנתיים, מה ארוויח מזה?

"אם ההמלצות ייושמו כולן, ולא רק הצעדים הפחות משמעותיים, אז הרכב יעלה לפחות עשרה אחוזים פחות ממה שהוא עולה היום".

והיבואנים יוויחו עשרה אחוזים פחות? זו משמעות הדבר?

"היבואנים יחתכו את רווחיהם בחצי. רק

החופשי נפגעים ועל המדינה להתערב כדי לוודא שהתחרות ההוגנת נשמרת.

לאחר שהוקמה ועדת טרכטנברג והדיון שעוררו ראשי המחאה הוסט למישור התקציבי, זליכה הרגיש שההזדמנות לשינוי פוספסה. "הממשלה הניחה מלכודת לראשי המחאה. וראשי המחאה בבורותם נפלו למלכודת", הוא אומר. לטענתו "התקציב [הקטן] הוא תוצאה של חוסר התחרויות. בגלל חוסר התחרויות, לצד גורמים נוספים, התוצר שלנו קטן. כיוון שהתוצר קטן, התקציב קטן. לכן זה לא ישנה אם נמשוך את השמיכה ממשרד הביטחון ונחסוך כביכול שלוש מיליארד שקל ונעביר את השמיכה למשרד הבריאות או הפוך. אתה לא יכול לעשות דיון בהקצאה תקציבית לפני שעשית את הדיון היסודי - מדוע התקציב הוא כל כך קטן".

הממשלה סירסה את המחאה

זליכה יש אמנם ביקורת על ראשי המחאה, אולם את עיקר הביקורת שלו הוא מפנה לממשלה שלטענתו מנסה להסיט את תשומת הלב מהמחאה ולא באמת מטפלת בנושאים שעל הפרק.

"לפני שנה, כדי להשתיק את המחאה דיברו על איראן. פתאום יש מלחמה עוד חמש דקות. זה הרגיע את הציבור לכמה חודשים. עכשיו כשהתחילה המחאה לצבור כוחות מחודשים מעסיקים את הציבור בנושא של גיוס חרדים, ואם גם זה לא מספיק יעסיקו אותם בגיוס ערבים".

טענה חריפה יותר שמעלה זליכה היא שהממשלה מפלגת את השכבות השונות של המוחים ומפנה אותם אחד נגד השני: "הממשלה עושה הפרד ומשול. כל פעם היא משסה את מעמד הביניים בציבור אחר".

מה זאת אומרת משסה את מעמד הביניים? מה עשוי?

"לקחו את הצמרת של המחאה. לא את אלה שמנהיגים את המחאה, אלא את אלה ששייכים לרובד העליון של מעמד הביניים, אלה שמקבלים שלושים אלף, ארבעים אלף, חמישים אלף שקל ברוטו בחודש, בעלי החברות הקטנות והעלו להם את המיסים. זאת אומרת, פיצלו את המחאה בין הרובד העליון של מעמד הביניים לבין יתר הרבדים. הפנו את האש אל הרובד העליון של מעמד הביניים. הציבור, כמו עדר, הפנה את ראשו ואמר, כן, הם האשמים. תעלו להם מיסים.

"ההפסד הוא כפול. הדבר הראשון שעשו הוא לקחת את מעמד הביניים העליון ולומר לו: 'תדע לך, אם אתה תמשיך לתמוך במחאה, דיר בלאק, נעשה לך את זה שוב, יהיו לך עוד מיסים'. הדבר השני שעשו, היה שלקחו את קבוצת האנשים שהם יחסית יותר בקיאים בבעיות האמיתיות של המשק הישראלי והטילו עליהם את הנזק כביכול, של המחאה... וכך השאירו את הרבדים היותר תחתונים, שיש להם רצון טוב ומצוקה אמיתית אבל אין להם שום ידע או כלים להוביל את המחאה למקום אחר".

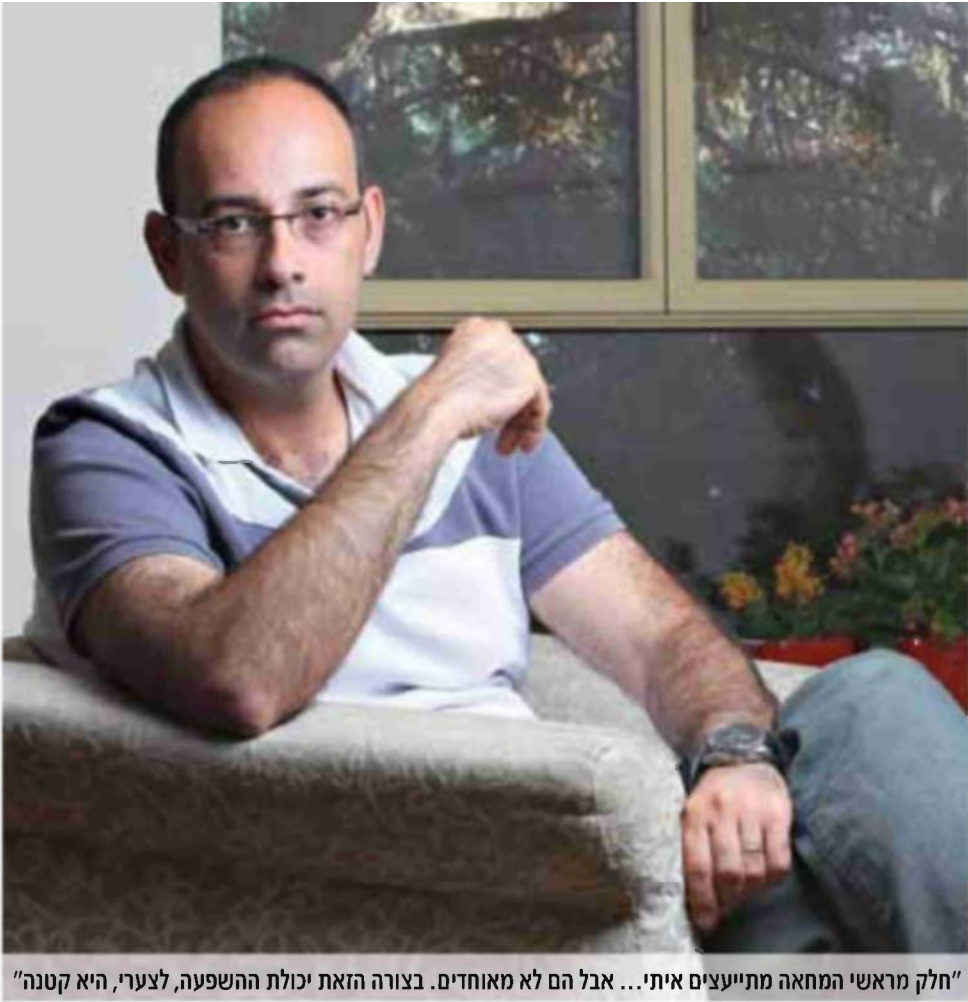
אז ככה הממשלה סירסה את המחאה?

"מאוד בחכמה. אנגב, אלו שיטות מקיאוויליסטיות שממשלות רבות נוהגות בהן. אפשר ללמוד על זה בקורס ב'שיטות ממשל' ולתת להם ציון לשבח. הם ניצחו בקרב הזה, אבל סופם שהם יביאו את המשק הישראלי להפסיד במערכה כולה".

האזרחים אדישים

זליכה מספר שהציג את משנתו הכלכלית לשרים ולרוח"מ באופן אישי, לבקשתם, אולם הם מסרבים להוציא לפועל את מה שנדרש. זליכה טוען כי המשמעות היא בסופו של דבר לקחת את

33277922-5	12/08/2012	א פ ו ק ט י י מ ס	עמוד 16	35	19.93x31.7
הקריה האקדמית אונ - 22640					

"חלק מראשי המחאה מת"עצים איתי... אבל הם לא מאוחדים. בצורה הזאת יכולת ההשפעה, לצערי, היא קטנה"

קובי קלמבוץ

לתבוע את הזכייין. מזה אף אחד לא ירוויח.

"אני אמרתי שבמקום לריב ולהגיש תביעה נגד הזכייין, בוא ננסה להסתכל על זה אחרת, ננסה לבנות קונסטלציה שבה כולם ווין, ווין, ווין. אגב, אנחנו בוודאי היינו זוכים בתביעה, אבל כסף לא היינו רואים ממנה, כי זו ישות משפטית שאין מאחוריה כלום. זה התאגדות לצורך המכרז.

"קראתי לזכייין ולבנק דיסקונט ואמרתי לבנק: תשמע, אתה לא מסוגל לממן, מכיוון שהתנאים המימוניים השתנו, רמת הסיכון עלתה וברמת הסיכון הנוכחית אתה לא יכול לממן את הפירמה. אבל אם המדינה תיתן לך ערבויות מוגבלות, סבי-רות, שאני מאמין שהן לא יתמשו, אתה תוכל לממן. הוא אמר, נכון.

"אמרתי לזכייין, אם אני נותן ערבויות, הבנק יממן אותך. אבל אני לא התחייבתי לתת לך ער-בויות, אתה זכית במכרז תחת תנאים מסוימים. לא תחת התנאים שאני אתן לך ערבויות. אם אני נותן לבנק דיסקונט את הערבויות, אני דורש ממך שבמקום לגבות איקס שקלים על כל נסיעה, תגבה חצי איקס. הוא אמר לי, אם זה ככה, אני כמעט ולא ארוויח. אמרתי לו, להרוויח מעט זה יותר טוב מלהפסיד בתביעה שאני אתבע אותך. אמר לי, אוקי, כשאתה מסביר את זה כך, זה באמת נראה אחרת. הגענו להסכם. היום יש פרויקט השווה מי-ליארד שקל למשק ומייצר מאות מיליוני שקלים ערך מוסף. הממשלה הרוויחה. הציבור הרוויח. וגם הם הרוויחו. וזה על הכיפאק. זה אומץ.

"מצד שני אתה רואה שהיה לנו פרויקט של רכבת קלה בתל אביב. אותו דבר קרה. זכה זכייין, התמוטטה המערכת הפיננסית שתמכה בזכייין והוא לא מסוגל לממן את הפרויקט. זה המצב. אתה יכול לבוא ולהגיד לעצמך, בוא ננסה לעשות את אותו דבר שעשינו במנהרות הכרמל. להיות יצירתיים. להיות עם אומץ. לשנות את התנאים, אבל לש-נות לכולם כך שבסופו של דבר אתה מרוויח ולא מפסיד. מה העדיפו לעשות? ביטלו את הפרויקט. אוקי. לכאורה צעד אמיץ. אבל בפועל מי בונה אותו עכשיו? הממשלה. אבל הממשלה לא יודעת לבנות פרויקטים כאלה. זה יעלה כפול".

אז השאלה המתבקשת היא למה אנשים אמיצים, מוכשרים, ולא שחסר כאלה במדינת ישראל, לא נכנסים למערכת הציבורית?

"ניסחת את הדברים מאוד יפה. לא אמרת שאין לנו הרבה אנשים חכמים. יש לנו הרבה אנ-שים חכמים. לא אמרת שאין לנו אנשים אמיצים. יש לנו אנשים אמיצים. ואפילו יש לנו אנשים אמיצים וחכמים. אבל הם לא שם".

גם אתה לא שם

"גם אני לא שם. אבל הייתי שם ארבע שנים וחצי. שלושה חודשים מתוכם לקחתי את הילדים שלי עם שומרי ראש לגן הילדים, כי איימו על חיינו ועל חיי ילדינו. אני לא זוכר את הציבור עומד מפגין. אני לא זוכר אותו מפגין למען שלומו של חשב כללי ששומר על קופתו. אני לא זוכר אותו מפגין למען מטרת כאלה כשאולמרט ואנשיו ניסו לשרוד את הקופה הציבורית ואני ניסיתי להגן עליה. אני לא זוכר את הציבור כל כך נרעש. נכון?

"כאשר הציבור לא נותן שכר ועונש לפקידות שלו ולפוליטיקאים שלו, שכר על מעשה נכון, ועונש, לפחות מחאה על מעשה לא נכון, אז הציבור לא יכול לצפות שאנשים ראוים יתגייסו לעמוד ולשרת את האינטרסים שלו. מאידך, הוא לא יכול שלא לצפות שפוליטיקאים מדרג ג' ילכו ויפעלו למען עצמם ולא למענם".

שוקי אורן בחר לא להגיב לכתבה. תגובתו של יוסי מימן לא התקבלה עד לצאת הגליון.

משלבים את החרדים

אחת הטענות המרכזיות של זליכה היא לגבי שילוב אוכלוסיות חלשות בשוק הע-בודה. בעוד הדעה הרווחת היא שהעובדה שבישראל יש אוכלוסיות חלשות (ערבים/חרדים) מקטינה את התוצר, זליכה טוען ההפך. לטענתו כיוון שהתוצר שלנו נמוך, קשה לשלב את החרדים ואת הערבים.

הדיון אינו רק תיאורטי. הקריה האקד-מית אונו מפעילה מזה עשר שנים קמפוס ייחודי לאוכלוסיה החרדית, ולפי זליכה התוצאות מדהימות.

"יש לנו 2500 מקומות לימוד בקמפוס החרדי שלנו בקריה האקדמית אונו. כולם מסובסדים. אנחנו מסבסדים אותם. אף אחד לא נותן פה כלום במדינה הזאת למען שילוב אמיתי של האוכלוסייה הזו. אנחנו מהמקר-רות העצמיים שלנו בקריה האקדמית אונו פתחנו את שערינו, הקמנו קמפוס שלם רק לאוכלוסיה החרדית. שילמדו שם חשבונאות, שילמדו מערכות מידע, שילמדו מימון. מק-צועות שיש להם ביקוש במשק.

2500" מקומות. זה מה שאנחנו יכולים לממן. כמה אוישו? כל האלפיים

קבלת החלטות לא יעילה. בעיקר כזו שנובעת מחוסר ידע ובורות או מחוסר אומץ".

תסביר

"כאשר הייתי חשב כללי מצאתי שיש פרויקט שנקרא מנהרות הכרמל. זכתה בו חברה מסוימת והיא לא מסוגלת לעמוד בחוזה. מדוע? מכיוון שהיא חתמה על הסכם פיננסי לממן את עצמה עם בנק דיסקונט. המשבר של 2001-2002, האינתיפא-דה... שינו את התנאים המימוניים. עקב כך הבנק לא מוכן לעמוד בהסכמים שלו והפר את ההסכם שלו עם הזכייין. הזכייין הפר את ההסכם שלו עם המדינה וגם תבע את בנק דיסקונט. המדינה עמדה

מיליארד שקל לחסוך. אני מניח שהיום זה כבר מספר הרבה יותר גדול לאור מדיניות השלום העולמי של מחליפי. בחברות הממשלתיות וב-תאגידים הסטטוטוריים וברשויות המקומיות זה בוודאי עוד כמה מיליארדים. השורה התחתונה היא שגם אם נניח שמדיניות השלום העולמי לא הגדילה את חוסר היעילות, אנחנו מדברים פה על חמישה, שישה, שבעה מיליארד שקל לפ-חות. אבל, הנזק מחוסר התחרותיות הוא עשרות מיליארדים".

איפה מתבזבז הכסף בשירות הציבורי?

"ראשית, חוסר מדידה של מנהלים. שנית,